

Aleša Kristančiča (Movia) so imenovali za podjetnika leta. Prešeren se v grobu obrača - kajpak od veselja.

Podjetnik?

V slavnem filmu Soba z razgledom glavna junakinja Lucy ves film bolj ali manj uspešno prepričuje sebe in vse druge, da ni zaljubljena v glavnega junaka Georgea. Ko ji na koncu resnično zmanjka izgovorov in si mora priznati, da ga ljubi že ves čas, obupano krikne: »Seveda ljubim Georgea! Kaj neki ste vi vsi sploh mislili?« Nekaj podobnega bi lahko dejal Aleš Kristančič ob imenovanju za podjetnika leta: »Seveda sem podjetnik! Kaj pa ste mislili, da sem?«

Kmetje in liriki

V Sloveniji vinogradnike in vinarje razumemo na dva načina in oba sta predpotopna. Vinogradnik je kmet, ki prideluje grozdje, podobno kot drugi kmetje pridelujejo pšenico, krompir ali kaj podobnega. Seveda hudo trdno delo in na pomoč mu mora priskočiti država z zagotovljenimi cenami, interventnimi odkupi in odvažanjem vagonov petorazrednega vina na nezahtevne trge.

Vinar pa je umetnik, in to lirik. Prisluskuje rodni zemlji, v rokavicah boža vinsko trto, na blazinicah prenaša grozdne jagode in njih sok neguje v sodih iz čim bolj eksotičnih vrst lesa. Ponavadi prideluje chardonnay, merlot in refošk v lekarniških serijah, ki jih poznavalci zarotniško kupujejo pri njem doma, buteljke pa je mogoče najti še v posameznih izbranih restavracijah. Ponavadi niti niso slabe - a še zdaleč niso tako dobre, kot mislijo njihovi avtorji ali oboževalci.

Marketing in PR

Podjetnik nasprotno izkorišča svoje vire in prodaja tisto, za kar je trg pripravljen plačati. Če je spreten, dosega visoke cene. Za doseganje visokih cen uporablja marketinške tehnike in orodja PR. Če je res dober, odkriva tržne priložnosti in raste.

Aleš Kristančič dela vse to. Poleg tega ima neverjetno osebno karizmo in neskončne zaloge energije. In strast. Ima vse lastnosti vinskih poslovnežev, ki so v zadnjih desetletjih spremenili svet najkakovostnejših vin po vsem svetu: Piera Antinorija, Angela Gaje, Christiana Moueixa, Miguela Torresa, Roberta Mondavija. Vsi so potomci družin, ki se že zelo dolgo ukvarjajo z vinom. In vsi so

Foto Tomaž Sršen

Aleš Kristančič s Sarah Kemp, izdajateljico angleške vinske revije Decanter, ki je Kristančiča lani uvrstila med vzhajajoče zvezde v svetovnem merilu.

v spremenjenih okoliščinah naredili bistven korak naprej. Antinoriji se v Toskani že stoletja ukvarjajo z vinom, ampak šele v zadnjih tridesetih letih so osvojili svet.

Tito in Tuđman

Tudi Kristančiči so že skoraj 200 let na svojem posestvu. Pokojni maršal jih je obiskal kmalu po vojni in dal natančna navodila, kako morajo na svojih vrhunskih legah pridelovati grozdje in kako vino brez nadaljnega poslati na Brione. Tamkajšnji arhiv Movia

žganimi logotipi. Noben končni kupec jih ne vidi, ampak Kristančič je šarmer, ki je te za bojnike naredil za grosiste, katerim ponavadi vsi samo »težijo« zaradi zamud in cen. Kdo se ne bi zaljubil vanj?

(Chicago) Bulls in rebula

Za naslednja leta načrtuje dva velika projekta: prvi je popolna osvojitve Amerike. To bo dosegel, ko se bo pojavil na vinskih kartah dveh najbolj uglednih ameriških restavracij, Charlie Trotter v Chicagu (v United

V ljubljanski gostilni Lovec imajo rebulo Movia 1996 po smešni ceni 3200 tolarjev. Vino je odlično, zlato rumene barve, polnega telesa, prijetne grenke arome in dolgega pookusa. Pri tej ceni se steklenice splača kupiti za domov.

je v novejših časih pridno polnil tudi Tuđman.

Aleš Kristančič je v poznih osemdesetih znal potrebo po mednarodnih sortah. Prvi hit so bili merlot, chardonnay, sivi pinot. Nato je prvi ambiciozno uvedel zvrsti, veliko belo in rdeče. Širil je trg in s tem dvigal cene. Najprej seveda v Italijo, ki mu je blizu zaradi jezika. Ampak njegov naravni trg je ZDA, kamor se čedalje uspešneje prebija. Američani cenijo pionirski duh, cenijo agresivnost in cenijo ljudi z idejami. Kristančič je za ameriški trg naročil posebne lesene za bojnike (za transportne palete) z ogromnimi

Centru, s posebne mize lahko gledaš tekme Chicago Bulls) in The French Laundry v Napi, kalifornijski vinski Meki. To bi mu moralo uspeli nekje v dveh letih.

Druga stvar je mednarodna uveljavitev rebule, pravzaprav intimen projekt. Rebula je najbolj briška od vseh sort in z njenim prodorom bi proslavil tudi domačo regijo. Tega kajpak ne bo naredil iz ljubezni do rojakov, temveč iz podjetniške logike: res dober si, če si dober med dobrimi.

Aleš Kristančič je res dober.

Boštjan Tadel